Hồi thứ mười chín
Chung hậu lập đài chín trượng
Nương nương cầu thánh ba phen

Khi Yên sứ lui ra rồi, Tề vương bàn nói với Chung hậu rằng:

– Ngự thê phải ráng làm sao cho khỏi mất thinh danh.

Chung hậu nói:

– Việc ấy có khó chi, bệ hạ chớ lo mà nhọc dạ.

Tề vương cả mừng, rồi lại hỏi rằng:

– Chẳng hay Ngự thê tính ở chỗ nào mà gảy đàn ấy?

Chung hậu nói:

– Xin Bệ hạ chớ lo, để mặc tôi lo liệu.

Nói rồi liền hạ chỉ truyền đòi thợ mộc cho nhiều, dạy ra nới trước cửa Ngọ Môn, cất một cái đài bề cao chín trượng, rồi treo bông kết lụa, trên dưới cho chỉnh tề, trong ngoài cho sạch sẽ; lại đặt bàn hương ná, xông đất kỳ hương phải làm tức tốc cho đúng kỳ, nếu trễ nải, thì thảy đều bị xử trảm. Ai nấy đều lãnh chỉ lo lắng lập đài.

Chung nương nương lại truyền chỉ cho Huỳnh môn quan đi rao khắp 11 nước quanh dân, cùng là trong nước bất kỳ Cống giám sinh viên, hoặc là Cử nhân cùng là bá tính, ddều tụ tới nghe đàn. Lệnh chỉ truyền đưa ra chưa đầy một ngày thì đã lập rồi, quan quân bèn vào tâu rằng:

– Mười một nước quanh dân, và bá tính đã tụ tới đủ rồi.

Chung nương nương liền khiến sắm sửa phụng liễn đi với Tề vương, hai bên nhạc trổi đàn ca, bát âm tề tấn chẳng bao lâu ra tới Ngọ Môn, Nương nương bèn xuống xe, Yên sứ là Tấn Anh bước tới quỳ mọp tâu rằng:

– Tôi hầu đợi Nương nương gảy coi thể nào, để có trở về phục chỉ, kẻo Chúa tôi trông đợi.

Chung nương nương cười rằng:

– Ngươi hãy ở trước đài ngảnh tai mà nghe, hễ ta đàn rồi thì ta hãy cho ngươi về nước.

Tấn Anh vâng lệnh lui ra, Nương nương xem thấy mười một nước quan dân, đều quỳ hai bên mà tiếp nghinh phụng giá, bèn truyền cho quan lộc tự bày yến thết đãi mỗi ngày cho đủ ba bửa còn những Cống giám sinh viên và bá tính trong nước, cũng đều thết đãi, lại phải sắm đồ chay cho tinh khiết đem để trên đài mà cúng thần tiên. Chung nương nương truyền chỉ ra rồi, liền day lại mà nói với Tề vương rằng:

– Xin Chúa công hãy trở về An cực điện mà nghe, để cho tôi lên đài.

Tề vương cười mà nói rằng:

– Cái đài này cao lắm, e khó mà lên. Ngự thê hãy cẩn thận.

Chung hậu nói:

– Bệ hạ chớ lo, tôi cỡi mây mà lên, có khó chi đâu mà sợ.

Nói rồi liền thò tay vào áo, lấy ra một tấm Thần Tiên Phách trải trên mặt đất, khiến bọn Cung nga ôm cây đàn kìm vào đứng trên tấm vân phách, rồi thổi ra một cái, tức thì tấm vân phách liền hóa ra mây, đưa bọn Cung nga bay bổng lên đài. Nương nương lại đọc thần chú lâm râm, bỗng thấy dưới chân có tòa sen hiện ra hào quang năm sắc chói lòa, rồi cũng đưa Nương nương bay tuốt lên đài, Tề vương thấy vậy lòng mừng khấp khởi, còn những quan quân đứng coi thảy đều khen phục. Khi lên đến đài rồi, Nương nương đứng giữa vái van và khẩn cầu Thánh mẫu.

Ngày ấy Lê Sơn thánh mẫu đang ngồi trong động bỗng nghe mùi hương phưởng phất thì hiểu rõ căn nguyên, bèn đòi ssáu vị Thiên cô vào mà thương nghị, ssáu vị tiên cô đều nói:

– Cây đàn ấy khó gảy cho kêu vậy xin thầy hãy liệu lẽ nào mà giúp Chung tho thơ cho được việc.

Thánh mẫu nói:

– Việc này phải qua hỏi thăm Tây vương mẫu mới xong.

Nói rồi liền khiên Tiên đồng coi động, rồi dắt sáu vị Tiên cô cỡi phụng bay qua cung Diêu trì.

Nói về bà Tây vương mẫu, ở tại cung Diêu trì nghe tiên nữ báo rằng:

– Có bà Lê Sơn thánh mẫu đến thăm.

Vương mẫu cả mừng, vội vàng ra rước vcào cung, hai bên làm lễ ra mắt nhau xong rồi mời ngồi, Tây vương mẫu bèn hỏi rằng:

– Chẳng hay Tiên muội đến đây có việc chi?

Thánh mẫu nói:

– Em qua đây trước là thăm chị, sau hỏi chị mà mượn cây Tiêu vĩ tiên kim, đem về dùng giây lát.

Tây vương mẫu lại hỏi:

– Tiên muội muốn mượn cây Tiên ấy làm chi vậy?

Thánh mẫu nói:

– Nhân vì nay có sứ bên Yên quốc đem qua Tề dâng cây Ngẫu tư cầm để đố nước Tề coi ai gảy được, em nghĩ lại như cây Ngẫu tư cầm ấy thì gảy sao ra tiếng, nay Mạo đoan tinh nó cầu khẩn, nên em phải đến đây mượn cây Tiên vĩ kim, để lấy tiếng đàn này, thế cho cây kia mà giúp nó thì mới xong cho.

Tây vương mẫu nghe rõ đầu đuôi, liền khiến Tiên nữ vào lấy cây Tiên vĩ kim ra cho bà Lê Sơn thánh mẫu mượn. Thánh mẫu tiếp lấy rồi trao cho sáu vị Tiên cô và dặn rằng:

– Cáu người hãy đem cây đàn này mau xuống dưới Đông Tề giúp nó cho mau.

Sáu vị Tiên cô vâng lệnh lãnh đàn ra đi, còn bà Thánh mẫu cũng từ giã Tây vương mẫu trở về bảo động.

Nói về sáu vị Tiên cô khi lìa khỏi Diêu trì, liền giá võ đằng vân tuốt xuống vân đài, nhằm lúc Chung hậu đang đứng vái van cầu khẩn, xảy thấy sáu vị Tiên cô đáp xuống thì mừng lắm, hai bên làm lễ ra mắt nhau rồi thuật hết đầu đuôi các việc